

buiten spoor

De Afdelingen

Vijf fietsvakantie-
dagboeken

Vogelen op Texel
met Ben Brugge

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 3 (juli - augustus): 25 mei 2021. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Henni Bunnik (beeldredactie), Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Roosmarij Vanhommerig, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Floor Bennebroek, Albert Fien, Karen van Geffen, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Foto omslag Vincent Tollenaar

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 *Zonder afdelingen
geen club*

10 *Tjabel Nieuwenhuizen
(1946-2021)*

12 *Vogelen op Texel
met Ben Brugge*

16 *Vijf fietsvakantie-
dagboeken*

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 14 Voorjaarsvingers
- 15 Buitenkinderen
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Dit keer een aantal jeugdactiviteiten in de selectie. De kans dat ze doorgang kunnen vinden is iets groter en dit is toch de toekomst van de NTKC! Voor de volledige agenda en de meest actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda

Jeugdsectieweekend

Van **18 t/m 20 juni** op De Brobbelbies, samen met Jongeren in de Natuur (JNM)

Introweekend JS

Van **21 t/m 24 mei** het introductieweekend van de Jeugdsectie, dit keer op t Aagt.

Zomertour

Van **24 juli tot 1 augustus** toert de Jeugdsectie door zomers Nederland.

Het C-woord

Uit mijn mond zul je het niet meer horen. Het C-woord. Trouwens, veel mensen in mijn omgeving gebruiken dat woord ook niet meer. Die hebben het gewoon afgeleerd. Misschien door mij of door mijn niet aflatende kritiek als ze zich, zeg maar, verspreken. Ik ben daar, waarschijnlijk door de tijden waarin we leven, strenger in geworden.

Normaal laat ik het gaan, doe het af met een glimlach. En dat is vaak al voldoende. Mensen weten het wel en vinden het zelf ook. Maar waar het hart van vol is, daar loopt menig mond van over en een vergissing is, hoe menselijk ook, snel gemaakt. Gelukkig kunnen we er in voorkomende gevallen om lachen. 'Je hebt natuurlijk gelijk' hoor ik dan vaak, 'ik ga er op letten!'

Hoewel dat C-woord op zich niet negatief is, roept het wel een aantal negatieve associaties op. Daarom alleen al is het beter om er aan te wennen het niet te gebruiken. Om het langzaam uit je woordenschat te laten verdwijnen. Je zult zien dat conversaties prettiger worden. Dat anderen dat ook merken. En het overnemen: ook van hun hoor je dat woord dan niet meer.

Zoals ik al zei, kan ik er steeds rustiger op reageren. Toch werd het me laatst weer even te gek. We kampeerden op Huizen en naast ons stonden twee fietskampeers, die bezig waren hun verdere reis uit te stippelen. Flarden van hun discussie waaiden over. Ik telde tot tien en liep naar ze toe: 'Terreinen. Het zijn NTKC-terreinen. Een camping, dat is heel iets anders. Daarom noemen wij het terreinen.' 'O ja, natuurlijk, je hebt gelijk. We gaan er op letten!'

De lente staat voor de deur en ondanks alles, lonken onze terreinen.

Anne Vlessing, eindredacteur

Zonder afdelingen

geen club

Artikel 16.2 van de statuten van de NTKC omschrijven de taken van de afdelingen als volgt:

- Het clubleven in de regio stimuleren en behartigen
- Een of meer clubterreinen beheren
- De leden vertegenwoordigen en betrekken bij de voorbereiding van voorstellen die worden voorgelegd in de algemene ledenvergadering

Wie lid wordt van de NTKC ziet in de bevestigingsmail staan: 'Op basis van uw postcode bent u ingedeeld bij de afdeling ...' en daar staat dan de naam van één van de dertien afdelingen. Maar wat betekent dat eigenlijk? Wat doen de afdelingen, wat is hun rol binnen onze club? Dat staat in onze statuten (zie kader). Nu is de ene afdeling de andere niet. De invulling van de taken hangt onder andere af van de omvang van het bestuur en van de tijd die de bestuursleden aan de afdeling kunnen besteden. Drie mensen aan het woord over de manier waarop zij invulling geven aan die taken.

Tekst Nienke Onkenhout, foto's Henni Bunnik, Joep de Vreede

Het clubleven in de regio stimuleren en behartigen

Bij de afdeling Nijmegen is Karin Koppen nu ruim twee jaar secretaris. 'De afdeling zat qua bestuur in een lastige periode. Je mag bij de NTKC een bestuursfunctie maximaal

negen jaar vervullen en enkele bestuursleden hadden daarom het bestuur moeten verlaten. Alleen voorzitter Ed Harmsen en penningmeester Hanneke Leenhouts – die ik goed kende – waren er nog! Dat vond ik echt niet kunnen dus heb ik me aangemeld. En gelukkig kwam er ook snel weer een terreincommissaris voor ons terrein, De Brobbelbies.'

'Ik doe de organisatie en de verslaglegging van de ledenvergaderingen. Het hoofdbestuur (HB) helpt daarbij, onder andere met handige tijdschema's want aan die vergaderingen zit een formele kant [zie schema] met reactietermijnen en dergelijke. Daarnaast stuur ik alle nieuwe leden een e-mail om ze te verwelkomen en om wat te vertellen over de afdeling. We hopen dat dat mensen net over de streep trekt, zodat ze ook eens op een vergadering of werkweekend komen.' Net als veel andere afdelingen, maakt Nijmegen een nieuwsbrief. 'Ja, dat

doet Ed bij ons, dat vindt hij leuk. De afgelopen jaren was er veel te melden over de ontwikkelingen rond de Natuurpoort de Maashorst, die ons terrein bedreigt. En er komt een nieuw toiletgebouw op het terrein. Dat zijn echt onderwerpen waar je de afdeling zo nu en dan over wilt bijpraten. De hulp van het HB bij zulke ontwikkelingen is trouwens geweldig. Dat zien veel leden niet, maar wij hadden het absoluut niet zonder hen gekund.'

Het jaarlijkse (populaire!) houtvuurkamp wordt georganiseerd door een paar enthousiaste leden. Waar nodig ondersteunt het afdelingsbestuur zulke activiteiten. 'Zelf organiseren we zulke kampjes niet, dat lukt ons niet. Maar we organiseren de werkweekenden en de nieuwjaarsreceptie. Allemaal bijeenkomsten die vooral ook leuk en gezellig moeten zijn en waar je als lid nieuwe mensen leert kennen én oude bekenden terugziet. Eigenlijk ben ik niet zo'n verenigingsmens, al heb ik als jonge moeder altijd ontzettend genoten van het kinderkamp op De Haan. Maar ik moet zeggen dat ik dit jaar rond de ledenraadpleging over de coronamaatregelen met een aantal mensen vrij intensief contact heb gehad en dat was echt leuk! Ja, ik ga hier nog wel even mee door.'

Een of meer clubterreinen beheren

‘De Herteweide op het zand, ‘t Aagt op de klei en hopelijk ooit weer een terrein in Friesland’. Dat antwoordt Joep de Vreede op de vraag welke terreinen de afdeling Noord beheert. Na zijn pensioen kreeg Joep genoeg tijd om terreincommissaris van ‘t Aagt

te worden. ‘Ik heb toen het laatste deel van het masterplan van mijn voorganger Werry Jonker uitgevoerd. Vooral dankzij Werry is het terrein niet langer een zompige boel bij nat weer en van beton als het droog is. Er is een sloot gegraven en een waterpoel, er zijn drainagebuizen gelegd en er is zand ingemengd om de doorlaatbaarheid te vergroten. Alles om de waterhuishouding te verbeteren – en met succes! Het grote werk is door een aannemer gedaan. Maar mooi dat we gewoon de kennis in huis hebben om dit zelf te doen.’

Na deze grote klus hield het niet op. ‘Ik organiseer nu sinds anderhalf jaar doe-dagen. We boffen hier, met een grote groep leden die graag helpt. Elke maand stuur ik een klussenlijst rond met wat ik denk dat er moet gebeuren. Wie wil, helpt mee en dat zijn elke keer toch zo’n zestien leden. We vinden het allemaal heerlijk om buiten te zijn en samen aan het terrein te werken. Het kost energie maar is gezellig en het resultaat mag er zijn. De Caravansectie heeft eerder geweldig geholpen met uitdunnen van het boombestand. We konden het Truus Duijmpad herstellen en nu zie je daar in het voorjaar weer stinsenplanten. En rond de kampvuurkuil zijn struikjes geplant die we gaan leiden tot een vlechtheg.’

Met het HB heeft de afdeling Noord in 2020 onderzocht of de club een terrein in Friesland kon pachten. ‘Wij hebben

een uitgebreide analyse gedaan en besproken in de afdeling. Er moet immers wel draagvlak zijn voor zo’n nieuw terrein én de menskracht om het te onderhouden. Dat zat allemaal goed, maar helaas ging het niet door.’

Elk jaar in september komen alle besturen bij elkaar. ‘Een erg nuttige en leuke dag’, aldus Joep. De terreincommissarissen overleggen dan de hele dag met elkaar. Het HB vertelt over ontwikkelingen, maar er is ook veel tijd om ervaringen uit te wisselen, vragen voor te leggen en elkaar tips te geven. Het terreinbeheer vraagt veel aandacht en de overheid stelt steeds meer eisen. Hét voorbeeld is legionella. Joep heeft dat dossier recent overgenomen van Ger Vos. ‘Het toezicht op het legionellabeheer wordt strenger en kost steeds meer tijd en ook geld. Op ‘t Aagt moeten we de waterleiding grondig veranderen om het automatisch doorspoelen te optimaliseren. Dat is echt alle hens aan dek, want de klus moet zijn geklaard als het terrein in de zomerstand gaat! Typisch weer een onderwerp waarvoor geldt dat samenwerken je sterker maakt.’

De leden vertegenwoordigen en betrekken bij de voorbereiding van voorstellen voor de algemene ledenvergadering

George Bésanger was lang voorzitter van de Zwerfgroep, de sectie waar rugzakkampeers elkaar vinden. In die rol leidde hij de discussies in de sectievergaderingen en vertegenwoordigde hij de Zwerfgroep in de clubraad. Tegenwoordig is hij actief lid van de afdeling Kennemerland. ‘En ik ben al 30 jaar kampeervundamentalist, zoals voormalig HB-lid Ed Verschuur dat noemde. Ik vind het cruciaal om steeds te blijven vragen hoever we willen gaan met veranderingen en modernisering. Niet omdat ik per se tegen ben, maar met elk stapje verleg je de grens. Op-

laadpunten voor elektrische fietsen? Prima, maar dan zal meteen de vraag komen wat je er nog meer mag opladen. Het risico is dat je steeds verder verwijderd raakt van de uitgangspunten van de NTKC: lichtgewicht kamperen met eenvoudige middelen in sportieve stijl op terreinen zonder luxe faciliteiten.’

Een ander hot item waartegen onder andere George zich verzette, was het voorstel om de leden alleen nog via een getrapte structuur mee te laten praten binnen de club. ‘In een club van, voor en door de leden was het een slecht plan om de invloed van die leden te willen beperken!’ Het voorstel verdween gelukkig (maar pas na heftige discussies) van tafel.

‘Ik begrijp best dat de tijden zijn veranderd, dat het clubleven met dia-avonden en een heel druk bezocht einde-seizoen-kampje niet meer terugkomt. En dat de Paastocht van de Zwerfgroep geen 200 deelnemers meer trekt, tja, het is niet anders. Maar de afdeling is nog steeds heel belangrijk in de clubstructuur. Het accent is verschoven naar het terreinbeheer, dat moet je volgens mij dan ook gebruiken om de leden te verbinden. Ik ben er voorstander van om nieuwe leden te verplichten een keer naar een werkdag of -weekend te komen. Zo leren ze de club, onze manier van kamperen en de mensen van de afdeling het beste kennen. Een afdelingsnieuwsbrief – ik lees die van Kennemerland graag – en ook de proef van PromoPlus om nieuwe leden te bellen helpen vast ook om leden echt op te nemen in de club, al gaat er niets boven het persoonlijke contact en het samen klussen op het terrein. Het gaat erom dat we samen één club zijn die onze unieke manier van kamperen in stand houdt en uitdraagt. Dát is mijn motivatie om me actief in te zetten.’ <

MAART ALGEMENE LEDENVERGADERING

Stemmingen over jaarstukken, voorstellen en amendementen; ieder clublid heeft 1 stem.

FEBRUARI VOORJAARSLEDENVERGADERING

Bespreking agenda ALV: voorstellen en ‘gewone’ jaarstukken. Evt. voorstellen aanpassen via amendement.

NOVEMBER CLUBRAAD

Discussie clubbreed. Per afdeling drie afgevaardigden, brengen standpunt en voorstellen van de afdeling in.

OKTOBER NAJAARSLEDENVERGADERING

Discussie binnen de afdeling, voorstellen voor de Clubraad, bespreking jaarverslag, financiën e.d.

HOOFDBESTUUR

Zorgt dat alle ideeën en plannen bij alle afdelingen terechtkomen.

Idee, voorstel, rapportage van werkgroep of afdeling ...

Droombeeld

Tussen hoog opschietende planten in een zuidelijk berglandschap rijst monumentaal een caravan op. De ramen geblindeerd, geen mensen in de buurt en geen auto te bekennen. De lucht lijkt gekleurd door de zonsondergang na een warme dag. Komt het door het egale licht, het ontbreken van schaduwen, dat dit tafereel aan een visioen doet denken? De uitgeveegde verf in de voorgrond draagt misschien ook bij aan het droomachtige effect.

Inspiratie voor haar werk doet Karin Bos vaak op tijdens reizen. In de Spaanse provincie Almería, waar ze een maand als artist-in-residence werkte, trof ze deze caravan aan. Hij stond daar in zijn eentje 'in the middle of nowhere'. Verlaten caravans, campers, busjes, schuurtjes en andere gebouwen hebben Bos' speciale interesse. Zo maakte ze ooit een serie schilderijen van eenzame tenten of caravans, vaak half verscholen tussen bomen. Mooie, rustige vakantieplekken, zou je zeggen, maar wel met de mogelijkheid van een akelig geheim. Niet voor niets noemde ze de serie *Slightly Creepy Camping Sites*.

Kijken we in *Valparaiso 1* ook naar een enge kampeerplek? Zou er een thuisloze zwerver overnachten, of een seizoensarbeider in een van de olijfgaarden in de buurt? Of toch een welvarend stel tijdens een onbezorgde reis, zoals de soepele schildertoets en de zachte, harmonieuze kleuren zouden kunnen suggereren? 'De kijker maakt het af', zegt Karin Bos. Wensdroom of nachtmerrie? Dat bepalen we zelf.

Marleen Blokhuis

Karin Bos, *Valparaiso 1*, 2009, olieverf op doek, 60 x 80 cm

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Chili con Candy

Een diepe, en licht jaloerse, buiging van ondergetekende voor iedereen die afgelopen februari in de sneeuw gekampeerd heeft: waarschijnlijk hebben de tentkachel-lozen onder jullie hele snelle maaltijden gekookt. Je wilt immers niet vernikkelen voor het smikkelen.

Onderstaand recept leent zich meer voor dagen waarop de lucht nog wel behoorlijk frisjes is, maar toch al net warm genoeg om de kok voor de tent te kunnen laten kokkerellen zonder dat dit acuut bevriezingsgevaar oplevert.

Hak 1 Spaanse peper, 2 uien en 3 tenen knoflook fijn, en snijd 1 winterwortel in kleine blokjes. Laat dit alles in een forse scheut olijfolie op niet te hoog vuur rustig garen.

Roer er 1 volle theelepels gemalen komijn en 1 klein blikje tomatenpuree doorheen, en voeg vervolgens ook nog 3 fijngehakte mini-Marsjes (of 1 gewone Mars-reep) en 1 stickje oplos-espresso (of een schepje oploskoffie) toe.

Doe er, als de chocolade gesmolten is, tenslotte 1 blik zwarte bonen bij. Laat even doorwarmen, en maak op smaak af met zout.

Serveer met rijst. Een frisse salade (zelfgemaakte coleslaw bijvoorbeeld) is er ook lekker bij. Als het daar tenminste niet te koud voor is.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Werkweekend bij de Jeugdsectie

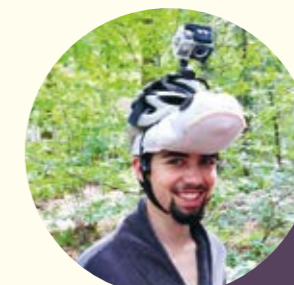
Ieder jaar in februari is er een Jeugdsectie werkweekend. Tijdens een werkweekend van de Jeugdsectie komen deelnemers bijeen om samen hun handen uit de mouwen te steken voor de club. Ik sprak met Arthur Bennebroek over zijn ervaringen tijdens het werkweekend van afgelopen februari. Door de toen geldende coronaregels is het weekend gehouden op meerdere terreinen, Arthur was aan het werk op Het Groene Hart.

Arthur vertelt dat er tijdens een Jeugdsectie werkweekend meestal hout gehakt wordt. 'We hebben vooral lekker hout gehakt wat iets lastiger was dan normaal. Er lag een dikke laag sneeuw waardoor het lopen met de kruiwagen erg zwaar was.' Gelukkig was er naast het harde werk ook genoeg tijd om uit te rusten. 'We konden ons tussendoor lekker opwarmen aan het kampvuur onder het genot van een warm kopje thee.' Door de kou lag er tijdens het weekend een dikke laag ijs en kon er dus geschaatst worden. 'We hebben geschaatst op de Bovenboezem, dat was een leuke afwisseling met het werken.' Arthur heeft ondanks de kou toch lekker geslapen. 'Ik had een warme slaapzak mee, dan komt het altijd wel goed. Ik had het lekker warm, toen ik wakker werd lag er wel een laagje ijs op de buitenkant van mijn slaapzak, dat was erg grappig.'

Kampeertip: Laagjes aan en als je het koud hebt werk je niet hard genoeg!

Join us on Facebook

JS'er in de kijker

Naam: Arthur Bennebroek

Woonplaats: Leiderdorp

Leeftijd: 21

Studie/werk: Elektrotechniek

Tent: Pluto Niel

Favoriete kampeerkost:

Pasta

JS sinds:

Introweekend Huizen 2013

JS-functie: Deel van de

MerchCo en rallyorganisatie

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste, of meest

bijzondere JS-ervaring:

'Na een nacht te hebben doorgefietst tijdens de zomertoer om acht uur 's ochtends twee Duitsers te ontmoeten bij de supermarkt in Winterswijk.'

jeugdsectie@kampeerclub.nl

Op 25 februari overleed Tjabel Nieuwenhuizen (74). Drie weken daarvoor vertelde hij voor 'In gesprek met' nog vol enthousiasme en energie over zijn bijna levenslange betrokkenheid bij de NTKC. Zijn revalidatie na een zware operatie ging de goede kant op, hij was net tot bestuurslid van de FICC gekozen en keek ernaar uit om zich namens vijf Nederlandse kampeerclubs voor deze internationale kampeerverfederatie in te zetten. Zijn onverwachte overlijden is een schok voor iedereen die hem heeft gekend.

Interview Marleen Blokhuis, foto familiearchief Anneke van der Weide-Nieuwenhuizen

Rond zijn 14e kampeerde Tjabel met een neef voor het eerst op het toenmalige NTKC-terrein Duinrell in Wassenaar. In de decennia daarna nam hij binnen de club deel aan Jeugdsectie- en Zwerfgroep-evenementen, zat hij in de pr-commissie en in de Buitenspoor-redactie en was hij afdelings- en HB-secretaris. De laatste jaren assisteerde hij met veel plezier Jan Das en Wim Visser in het historisch archief.

Humor

'Vanaf 1976 ben ik negen jaar secretaris van het bestuur van afdeling Rotterdam geweest. Toen heb ik ook twee "afdelingsfilms" gemaakt, over het wel en wee van de afdeling door het jaar heen. Daarna heb ik negen jaar in het hoofdbestuur gezeten. Eerst als secretaris en later met verschillende andere taken, bijvoorbeeld de contacten met buitenlandse organisaties. Ik kon het nou eenmaal nooit laten. Hoe dat meedraaien in die besturen zo lang leuk bleef? Door meningsverschillen te relativeren, daar kon ik de humor van blijven inzien. En tussendoor lekker blijven kamperen! We zijn natuurlijk met ons allen grootgrondbezitter van de mooiste natuurplekjes in ons land. Ik was altijd wel van de vrijzinnige kant. Dat er op een gegeven moment bijvoorbeeld warme douches op onze terreinen zijn gekomen, was wat mij betreft gewoon nodig om als club in leven te blijven.'

Contact en loskomen

'Waar ik nog steeds trots op ben: dat wij al zó veel jaren met vrijwilligers de terreinen onderhouden en de club draaiende houden. Als ik zie met hoeveel inzet van leden

vorig jaar het toiletgebouw op Het Essensbos in Ouddorp is vernieuwd, dat is niet te geloven. Wat wel veranderd is: veel mensen willen tegenwoordig niet meer jarenlang in een bestuur zitten. Ze willen wel iets doen, maar dan op een soort projectbasis. Dat is de nieuwe vrijwilliger, daar moeten we een vorm voor zien te vinden. Niet alleen het type vrijwilliger, ook de functie van het kamperen heb ik in de afgelopen 60 jaar zien veranderen. In mijn jonge jaren gingen we bijna ieder weekend naar een van de terreinen, het was een heel sociaal gebeuren. En bij georganiseerde kampjes, ook nog in mijn tijd in het afdelingsbestuur, stonden de terreinen afgeladen vol. Nu ga je kamperen en zoek je juist een lekker rustig plekje, niet zo in het zicht ... Het gaat nu minder om het contact, maar meer om los te komen van die drukke maatschappij. Dat wordt alleen maar sterker in de toekomst, denk ik.'

Internationale interesse

'Vanuit het HB was ik jarenlang de contactpersoon voor de FICC. Dat is een internationale federatie van kampeerclubs die in 1932 mede door de NTKC is opgericht. Het doel was destijds: kampeersers uit alle windstreken met elkaar in contact brengen, onder meer door jaarlijks een grote internationale kampeerrally te organiseren. Die rally's, daar ging ik met mijn ouderlijk gezin al naartoe. Vanuit de Stichting Internationale Rally Nederland (STIRN) heb ik er ook een paar mede georganiseerd.

Nu ik in het bestuur – de Council – van de FICC ben gekozen, zijn rally's niet mijn hoogste prioriteit. Ik wil me vooral hard

gaan maken voor een bredere inzetbaarheid van de Camping Card International (CCI), die de FICC uitdeeft. Mijn inzet is dat de CCI niet alleen korting geeft op campings, maar ook bijvoorbeeld op musea en andere bezienswaardigheden. Daarnaast ga ik pleiten voor meer nadruk op duurzaamheid bij de aangesloten clubs. Binnen de NTKC worden daar al heel goeie initiatieven in genomen, zoals het hergebruiken van afgedankte materialen, maar er is nog veel meer te bereiken. Het zou natuurlijk fantastisch zijn als we op de terreinen duurzame energie kunnen opwekken. Met de Nederlandse FICC-clubs (behalve de NTKC zijn dat de NKC, de NCC, de Kip Caravan Club en de Rally Club Nederland), gaan we hierover een notitie voorleggen aan de Council. En dat moet dan weer door naar alle aangesloten clubs. We hebben wel wat voor de boeg nog, nou, daar heb ik zin in!'

Meer dan kamperen

'Ik heb veel hobby's, maar kamperen neemt een bijzondere plaats in. Met mijn vrouw Anneke doe ik dat nog altijd met de tent. Tegelijkertijd betekent de NTKC meer voor me dan alleen maar kamperen. Ervaringen uit je verleden neem je altijd met je mee. Als ik bijvoorbeeld op De Brobbelbies ben, weet ik: daar stonden ooit mijn ouders, en daar die en die, en daar gingen wij de hei op, dat mocht eigenlijk niet ... Die herinneringen kleuren de momenten dat je daar weer bent. Als ik met Jan en Wim in het archief bezig ben zitten we ook altijd vol verhalen, vol mooie herinneringen. De club is een onderdeel van mezelf geworden.'

Tjabel Nieuwenhuizen (1946-2021)

Vogelen op Texel met Ben Brugge

Sinds 1973 is hij lid van de NTKC en van 1994 tot 2003 was hij terreincommissaris van De Slufter op Texel. Samen met Elly woont hij in de ecologische wijk De Goedemeent in Purmerend. Vanaf zijn dertiende is Ben Brugge al een gepassioneerd vogelaar.

Tekst Martijn Treffers, foto's Henni Bunnik,

Ben is niet het type vogelaar dat op een online forum leest over een bijzondere vogel en dan in de auto springt. 'Mij zul je niet aantreffen tussen een horde vogelaars om op het kerkhof van De Cocksdoorp te komen kijken naar de huppeldepup vogel. Ik ben veel meer geïnteresseerd in relaties, de samenhang in de natuur en de vraag waarom een vogel hier is.'

Het hele jaar door is het op Texel een komen en gaan van vogels. Het vinden van voedsel speelt daarbij een belangrijke rol. Op het wad zitten vogels die van slib houden, zoals de tureluur en in het voorjaar de kluut. Deze en andere steltlopers komen vanaf maart aan. Bij de Slufter tref je rosse grutto's, kanoeten en bontbekplevieren. Een deel van deze vogels, zoals de kanoeten, zie je in de vloedlijn lopen. Deze vogels hebben een soort 24-uurs programma: ze hebben zoveel voedsel nodig dat ze met laagwater foerageren op de Waddenzee en bij hoogwater op een rustig stukje Noordzeestrand verder gaan met het zoeken naar eten. Zilverplevieren doen dat ook, die hoor je in het voorjaar over ons kampeerterrein overvliegen met hun typisch fluitende geluid. Ze komen elk etmaal twee keer langs, dus ook 's nachts. Om te broeden vertrekken ze in de loop van het voorjaar naar een arctisch gebied (Siberië, Alaska). Eind juli komen ze opnieuw langs, dan richting het zuiden.

Lang voordat de term 'vogelen' was uitgevonden, hield de bekende Nederlandse publicist, ornitoloog en natuurfotograaf Jan P. Strijbos zich daar al intensief mee bezig. Hij deed dat vaak op Texel, waar hij in 1950 een klein huisje had gebouwd in een gebied dat toen de Sumatra Vallei heette. In 1957 kocht de NTKC dit gebied en vestigde daar haar terrein De Slufter. Het huisje van Strijbos was bij de koop inbegrepen en de NTKC sprak met het echtpaar Strijbos-Eysvoogel af dat zij het gedurende het leven van de langstlevende mochten blijven gebruiken. Aan die regeling kwam in 1981 een einde en in 1982 is het huisje afgebroken.

Velduil, voedsel en vissers

De velduil, een zeldzame en inmiddels ernstig bedreigde vogel, kon je tot aan het begin van deze eeuw in de buurt van de Hanenplas zien. Er waren sinds 1995 plannen om de natuur in dit gebied te versterken, maar de uitvoering verliep zo traag dat het terrein verruigde en boomopslag de overhand kreeg. Dit is ongunstig voor de velduil, die houdt van een open grasachtig gebied waarin hij voldoende muizen kan vangen. 'Overigens kan de velduil ook verdwenen zijn door predatiedruk van haviken. Zo zag ik eens een velduil met prooi aangevallen worden door een havik. Die bleek niet uit op de prooi, maar op de uil zelf!'

Volvoedsel is cruciaal om te overleven. Hierin zijn sommige vogels afhankelijk geworden van de mens. Als het in de

In het weekend van 15/16 mei organiseert Ben een fietstocht vanaf ons terrein langs een aantal vogelhotspots. Aanmelden kan alleen met een NTKC-reservering voor dat weekend en een mailtje aan martijntreffers@gmail.com

zomer een week stormt, varen de vissers niet uit en kunnen meeuwen geen visje meepikken voor hun kroost. Dat kan funest zijn voor de jongen van zilvermeeuwen en kleine mantelmeeuwen: in de duinen vind je dan de restanten, uitgeplozen door zwarte kraaien. Naast voedsel speelt de richting en sterkte van de wind een belangrijke rol. Bij oostenwind kan er 'stuwning' optreden van met name roofvogels maar ook van andere thermiekvliegers. Eind mei zijn dit vooral wespddieven, roodpootvalken en visarenden en vanaf half augustus tot in oktober ook buizerds, zoals afgelopen najaar toen er zo'n 1.700 buizerds een 'ommetje' maakten via Texel om hun route via de oostkant van de Alpen weer op te pakken. In het najaar is er vooral de 'normale' vogeltrek zoals van lijsters met af en toe een dwaalgast uit Noord-Amerika of Siberië. De wespddieven die bij harde oostenwind op het eiland blijven steken zijn onderweg naar hun broedgebied in Scandinavië. De wind dwingt ze over zee te vliegen, wat ze liever niet doen.

Van Texel naar de Zuidpool

In het Krimbos, richting De Cocksdoorp, zitten vooral in jaren met overwegend oostenwind, veel zangvogels. 'Het ene jaar zit er een enkele sprinkhaanzanger die een hoog snorrend geluid maakt, dan weer zit het vol met nachtegalen die zo hard zingen dat je er als kampeerder niet van kunt slapen.'

Heel bijzondere trekvogels zijn de 30 tot 50 paartjes noordse sterns die broeden in de duinen nabij De Cocksdoorp. In het broedseizoen is het gebied afgezet om de vogels zo min mogelijk te verstoren. Deze vogels vliegen elk jaar langs Afrika om Kaap de Goede Hoop heen richting Australië, om het Zuidpoolgebied heen via Kaap Hoorn weer terug, gemiddeld 70.000 kilometer.

Wat is de zeldzaamste vogel die Ben ooit op Texel heeft gespot? 'De kleine sprinkhaanzanger, nota bene op de zondag tijdens het jaarlijkse najaarswerkweekend, waar ik altijd als toegift met de liefhebbers een wandeling door de Slufter maak.' <

Het voorjaar is begonnen. Veel planten in het bos bloeien in het voorjaar omdat de bomen dan niet in blad staan en er dus nog voldoende licht op de bodem valt. Bekende voorjaarsbloeiërs zijn speenkruid, bosanemoon, sleutelbloem en natuurlijk de soort waar het voorjaar mee begint: sneeuwkllokje. Een minder bekende voorjaarsbloeiër is de vingerhelmbloem, vroeger voorjaarshelmbloem geheten. Een prachtig paars-rose tot lila bloeiend plantje dat meer bekendheid verdient.

De vingerhelmbloem dankt zijn naam aan de vingervormige uitstulpingen van de schutbladen van de bloemen. Het schutblad van een bloem zit meteen onder de bloem en 'beschut/bescherm' de bloem wanneer deze nog in de knop zit. De vorm van het schutblad is het makkelijkst te herkennen verschil met het sterk gelijkende broertje, de holwortel. Deze heeft die uitstulpingen niet en komt van nature niet in Nederland voor.

Dat men vroeger meer fantasie had in het bedenken van plantennamen blijkt uit verschillende streeknamen die gebruikt worden voor de vingerhelmbloem. Het uiterlijk van de bloem lijkt op een vogel of kip. Volksnamen zijn: 'vogeltje-op-de-kruk', 'kippetjes-op-een-stok' en 'puutenbloem'

(puuten zijn kippen). De Engelse naam is 'bird in a bush'. Ook de wetenschappelijke naam, Corydalis solida, gaat over de gelijkenis met vogels. Corydalis is van het Grieks afkomstig en betekent kuifleeuw-erik. Solida duidt op de massieve knol. Dit is een ander verschil met holwortel.

Vingerhelmbloem groeit van nature vooral in vallei- en hellingbossen op neutrale tot kalkhoudende natte grond. Ook komt zij af en toe voor in houtkanten en hagen. In Nederland is in het verleden de soort, evenals holwortel, veel aangeplant op landgoederen. Het verspreidingsgebied loopt van West-Europa tot ver in Rusland. Opmerkelijk is dat alleen in Nederland vingerhelmbloem tot bij de kust voorkomt en wel in de binnenduinrand. En daar hoort ons kampeerterrein in Ouddorp bij. Hier staat de soort elk voorjaar uitbundig te bloeien aan de kant van de Klinkerweg.

Bij een verblijf in het voorjaar op dit terrein is het een aanrader om eens stil te staan bij dit plantje en de gelijkenis van de bloemen met vogels te bekijken.

Geniet van deze voorjaarsvingers!

Tekst en foto **Ton Hermans** en **Karin Koppen**

Moppen

Hoe kun je het beste een konijn vangen?

Le gaat achter een boom staan en doet het geluid van een wortel na.

Waarom ligt een konijn eerder in bed dan een hond?

Hij hoeft maar vier tanden te poetsen

Waarom mogen konijnen niet met de kaarten spelen?

Omdat ze anders al de klavers zouden opeten

BUITENKINDEREN >>

Konijnen

Veel mensen denken dat konijnen knaagdieren zijn. Maar konijnen horen bij de 'haasachtigen'. Haasachtigen hebben vier snijtanden en knaagdieren twee. Een vrouwtjeskonijn heet een voedster. Een mannetje heet een ram. Een babykonijntje noem je een lamprei.

Wist je dat konijnen...

- hun eigen keutels opeten?
- tanden hebben die altijd doorgroeien?
- vooral actief zijn in de schemering?
- dicht bij hun hol blijven?
- in groepen leven?
- ogen aan de zijkant van hun hoofd hebben om vijanden snel te zien?
- trappen met hun achterpoten om alarm te slaan?

doen

Smoothie van worteltjes

Wat je nodig hebt:

- 150 gram worteltjes
- 1 banaan
- 150 ml melk (koe-, amandel- of havermelk)
- 1 tl kaneel
- 1 tl vanille extract
- 4 el yoghurt (Griekse of soja)

Een rasp en een blender of staafmixer

- Rasp de worteltjes, pel de banaan en doe ze met alle andere ingrediënten in de blender of in een maatbeker. Pureer alles. Klaar!
- Is de smoothie nog te dik, doe er dan nog een beetje melk of water bij.

Spel: konijnenjacht

Zin om met de andere kinderen op het terrein te spelen? Stel voor om op Konijnenjacht te gaan!

Maak twee groepen kinderen: jagers en konijnen. De konijnen nemen een stokje mee, zodat je kan zien wie een konijn is. De konijnen verstoppelen zich en de jagers gaan zoeken. Maar de konijnen mogen zich verplaatsen én wegrennen voor de jagers. De jagers moeten proberen de konijnen te tikken, net zo lang tot alle konijnen getikt zijn en hun stokje hebben ingeleverd bij de jagers.

Pontjes, pizza's en prachtplekken

Fietskamperen in Nederland

Verskillende fietskampeerders, van serieuze kilometervreter tot relaxt peddelende gezinnen, hielden in de zomer van 2020 op verzoek van Buitenspoor een vakantiedagboek bij. Ter inspiratie voor het komende seizoen, publiceren we hier wat foto's en fragmenten.

De complete verhalen zijn te vinden op de website: ga naar kampeerclub.nl/pagina/fietskamperen en klik op de link naar 'Vakantiedagboeken 2020'.

Janneke Openneer, 20 – 31 juli 2020

Maandag 20 juli, Goes – Ouddorp

De fietsen staan klaar, de snoepzak voor onderweg gevuld, de bidons vol water en wij met zonnebrand ingesmeerd. Dus zijn we klaar voor een rondje door zes provincies, langs zeven NTKC-terreinen. Net als wij, zijn ook onze kinderen (14, 12, 11 en 8 jaar) enthousiaste fietskampeerders.

Met flinke tegenwind fietsen we naar Het Essenbos. Onze zoon van 11 jaar kijkt er al naar uit om op het pleintje met de grote schaakstukken te schaken. Met wind tegen fietsen we over de Zeelandbrug, de beloofde koek bij de bakker in Zierikzee motiveert! En dan weer verder via de Brouwersdam richting Het Essenbos bij Ouddorp. Een mooi groen terrein ... en tussen de bomen bijna geen wind. De vlag hangt zelfs slap tegen de mast! We blijven een dagje relaxen: strand, een potje schaak en pannenkoeken eten in het dorp.

Dinsdag 28 juli, Austerlitz – Schaijk

Vandaag één van de langere etappes: zo'n 60 km. Tussendoor hebben we meerdere pontjes voor de boeg om de Nederrijn, de Waal en de Maas over te steken. Elk pontje is een mooie onderbreking en daardoor lijkt de afstand mee te vallen. De mondkapjes hebben we bij de hand, alleen is het steeds weer zoeken in welke fietstas dat portemonneetje met muntgeld ook alweer zat. De Brobbelbies in Schaijk hebben we nog niet eerder bezocht. Met overal om ons heen de geur van dennenappels wanen we ons midden in het bos. Hier zijn verschillende vuurkuilen, waar je als gezin gebruik van kan maken. Een heerlijk idee voor de volgende dag: eerst een mooie wandeling in de omgeving, en dan worstjes en hamburgers boven het vuur.

Natanja Vreugdenhil, 18 – 22 juli 2020

Zondag 19 juli

Omdat de al aanwezige mevrouw het kampmeesterschap niet wil overnemen, neem ik deze taak op mij. 'Vaste' Kooibergkampeerster Lilian legt alles uit. Moeilijk is het niet, alles staat duidelijk op papier. 'Mama, jij bent de kampkapitein' zegt Elise trots en ze hangt het gele K-vlaggetje aan onze tent. Ondanks de aanwezigheid van wilde zwijnen slaapt Elise heel stoer in haar eigen tent. Als ze 's nachts moet plassen is het aardedonker maar de brandende olielampjes wijzen ons de weg naar het toiletgebouw.

Ham volgen we smalle fietspaden door weilanden. 'Wat een mooi landschap hè mama' zegt Elise. De laatste kilometers zijn zwaar. Elise kán niet meer, maar er is geen alternatief, we moeten door. Vlak voor Eenrum zien we een kat een muis vangen. We proberen de muis te redden, maar de kat is ons te snel af. Het is al acht uur als we op 't Aagt aankomen. De kampmeester spreekt ons streng toe, want we hebben geen contant geld en kunnen hier niet pinnen. Aan de rand van het terrein vinden we een mooi plekje. We kijken uit op een leeg weiland met wat verderop een melkveebedrijf.

Woensdag 22 juli

Het is tijd om verder te gaan. Jammer, want de omgeving is mooi en Elise is gek op de frietjes van de naastgelegen snackbar. Vandaag hebben we 63 kilometer naar Eenrum voor de boeg. Vanaf Den

De volgende dag doen we niet veel. We halen eten, spelen een spelletje en rusten uit in onze knusse tentjes terwijl de regen op het dak tikt. Morgen reizen we door naar Schiermonnikoog, onze eindbestemming.

Paula Verbeem, 18 – 25 juli 2020

Donderdag 23 juli, zon en wolkjes, 27 graden

Om 9.45 uur fietsen we weg. We pikken de Oeverlandroute (LF7) op richting 's Hertogenbosch. Na een bezoek aan het Jheronimus Bosch Art Center nemen we de kortste route naar De Brobbelbies in Schaijk. De kampmeester licht ons uitgebreid in over de aanstaande verbouwingsplannen van het toiletgebouw en vertelt ook over de plaatselijke hangjeugd die tijdens de lockdown het kampeerterrein onveilig maakte. We doen een wasje en nemen een duik in de zwemplas 'de Maashorst'. Pas na achten maken we het eten klaar: linzen, rijst, mais, haricot verts en zilveruitjes, als toetje kloppudding van Dr. Oetker.

Vrijdag 24 juli, zon, regen en wolken, 23 graden

Klokslag 10 uur verlaten we het terrein en fietsen we richting Arnhem. De brug over de Waal is magnifiek! Door werkzaamheden aan de brug mogen we onder de ijzeren boog, op het midden van de weg fietsen. Mede door het prachtige uitzicht was dit een reusachtige ervaring. Het snelfietspad tussen Nijmegen en Arnhem is een lekker breed en zeer vlak wegdek. Na de koffie met gevulde koek fietsen we rond half vier alweer snel de stad uit.

Deze keer vond Arjan de toegangsweg naar De Kooiberg snel. Bij de ingang ontmoeten we Jeroen en Martine. Ook zij zijn op de fiets en als Arjan ze herkent blijkt dat we samen op een werkweekend op De Hertenweide hebben gewerkt! We zoeken een mooi hooggelegen veldje uit voor onze tent, drinken een kop thee en nemen heel dapper een koude douche terwijl het al vrijwel donker is. Ugchelen is mijn fijnste terrein: eenvoud, sprookjesachtig, verborgen waterpomp, prachtige omgeving.

Joost Janmaat en Reem Saouma, 23 – 27 juli 2020

Donderdag 23 juli

Deze zomer maken we een wereldreis per fiets door Nederland, via een paar van de mooiste terreintjes van de club. In de stromende regen, waar we allebei wel goed op gaan, lekker in de cocon van je capuchon waar de regen van buiten tegenaan tikt, vertrekken we uit Amsterdam-Noord. Twee bakfietsen onder de kont, mét de Wesp van Erdmann Schmidt en verder alle overige rommel die je denkt nodig te hebben met twee kleine kinderen, want die gaan ook mee: Sary van één en Ramzi van drie zitten allebei ingepakt in een regenjas en vuilniszak in hun voorzitjes aan het stuur.

Zaterdag 25 juli

Af en toe duiken we even het pad af en het bos in: tussen Huizen en Blaricum hield ik een paar seizoenen een aantal roofvogelnesten in de gaten, dus nu even kijken hoe de sperwer, haviken en buizerds het dit jaar hebben gedaan. Een jonge koekoek vliegt golvend over de akker. Op Austerlitz blijkt ongeveer iedereen z'n klassieke tent van zolder te hebben gehaald, daar staan we met onze Wesp dus lekker tussen. Natuurlijk bezoeken we de Pyramide. Wat een ongelooflijk gegeven dat zo'n Egyptisch dodenmonument, via een Franse generaal, in de bossen van Nederland terecht is gekomen.

Willem Rietveld, 7 – 22 augustus 2020

Het is even puzzelen, maar uiteindelijk vertrekken we met 15 reserveringsbevestigingen en 1200 fietskilometers opgeslagen in mobiel en GPS. Het nieuwe gewoon, zeg maar. De fietsen worden afgestoft en met hier en daar een druppeltje olie zijn ze weer in prima conditie. Nu wij nog.

Vrijdag 7 augustus

Vanuit Lelystad gaat het richting Zorgvlied. Navigeren in Flevoland is niet echt moeilijk: na 20 km bocht naar links, na 15 km bij het stoplicht rechtsaf. Het eerste uur wordt zwijgend en piekerend doorgebracht, zijn we niets vergeten tentstokken, brander, euh reservebandjes die heb jij toch? Na Kuinre wordt de omgeving afwisselender: Ossenzijl, Oldemarkt en natuurlijk de

Weerribben met droomhuizen aan het water. Na 90 km komen we aan op De Hertenweide, het is 32 graden en niet alleen de fietsen zijn in prima conditie.

Woensdag 12 augustus

Half zes in de ochtend staat de koffie al te pruttelen. Slapen bij een temperatuur van 24 graden gaat niet lukken. In onderbroek liggend op de slaapzak en de tent wagenwijd open was geen goed idee want ik ben lek gestoken. Na uren zweten en krabben ben ik er klaar mee. Jaloers kijk ik naar Silvana die heerlijk heeft geslapen en nergens last van heeft gehad. Met lichte weemoed denk ik aan de horren die we thuis voor een klein kapitaal voor de ramen hebben laten plaats. Terwijl iedereen nog in diepe rust

is, vertrekken we om zeven uur als een dief in de nacht richting Velsen-Noord. Daar nemen we de veerpont over het Noordzeekanaal en volgt er een mooie tocht door de duinen. Vroeg in de middag staat het tentje op De Haan.

Vrijdag 21 augustus

In de regen gaan we op weg, maar na een half uurtje kan de regenkleding alweer uit en wordt het weer zonnig en warm. In de middag brengen we wat tijd door in het gezellige centrum van Kampen. En dan zijn we bij Roggebot. Het voelt een beetje als thuis. Het terrein ligt slechts 30 km van Lelystad en we kamperen hier regelmatig. 's Avonds geen pasta maar een lekkere pannenkoek in het naastgelegen Kabouterbos.

Nieuws van de club

Nog steeds reserveren om te kamperen

Ondanks de voor onze club onorthodoxe maatregelen, was het in 2020 over het algemeen goed kamperen op onze terreinen. Het hoofdbestuur heeft met de afdelings- en sectiebesturen de gang van zaken geëvalueerd. Hieruit bleek dat het met name aan de randen van het land soms (te) druk was, dat het bezoek- en introductieverbod hier en daar overtreden werd en dat er incidenteel problemen met reserveren waren.

Ook het voor 2021 verwachten we een ongewoon kampeerjaar. Het begin was al drukker dan normaal, sneeuw en hete dagen in februari trokken veel kampeers. Reserveren blijft dus noodzakelijk, om de toeloop beheersbaar te houden maar ook om snel alle betrokkenen te informeren als er zich een coronabesmetting heeft voorgedaan op een van onze terreinen. 'Grijskampeers' kunnen we niet bereiken, waardoor zij onnodig risico lopen.

Voor de komende tijd gelden de volgende regels: met Hemelvaart en Pinksteren is er een introductieverbod op alle terreinen. Voor de maanden juli en augustus blijft dat verbod gelden voor De Slufter, Het Essenbos,

De Haan, Huizen, De Heerkuil en Masterveld. Het bezoekverbod geldt tot en met augustus voor alle terreinen. De coronamaatregelen in en rond de gebouwen blijven in lijn met de overheidsregels en kunnen dus op elk moment veranderen.

Verder blijft de maximale bezetting 80% (voor 't Aagt en de Herteweide is dat 70% omdat daar de kampeerplekken relatief klein zijn). Reserveren kan tot maximaal 3 weken, waarvan maximaal 2 weken op 1 terrein. Om meer tentkampeers toe te kunnen laten, is op Het Essenbos en De Slufter in juli en augustus, een aantal caravanplaatsen omgezet naar tentkampeerplekken.

Waar en wanneer dat nodig is, kan het hoofdbestuur maatregelen aanpassen. Opnieuw een ledenstop invoeren is een mogelijkheid, om het aantal kampeers binnen de perken te houden.

We blijven dus nog wel even in onzekere tijden – blijf op de hoogte via website en nieuws-brieven, maar geniet vooral van alles wat nog wel kan en onze terreinen ons bieden!

Albert Fien

Persoonlijke berichten

Overleden

Ans van Heel-van Doeveren
Leiderdorp, 11-12-2020

Willem van der Pluijm
Woudenberg, 05-12-2020
&
Anke van der Pluijm-
van Breugel
Woudenberg, 13-12-2020

Leo Plaat
Haarlem, 23-12-2020

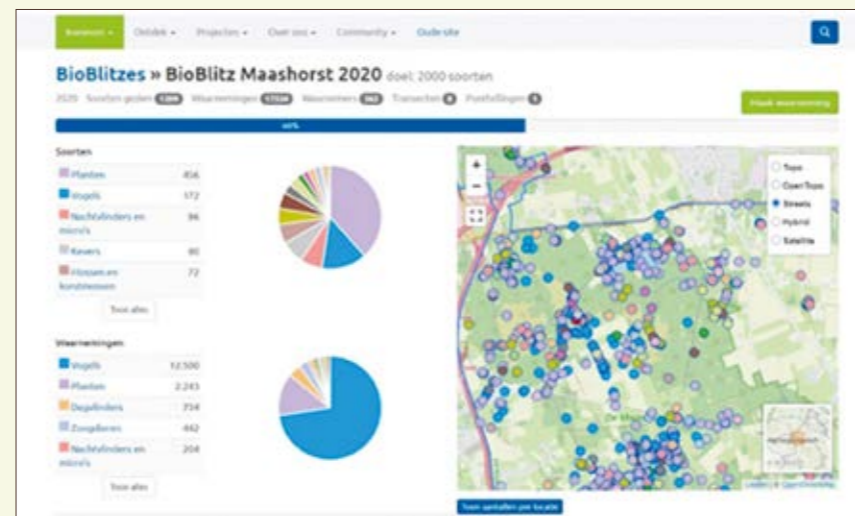
Pieter Kuin
De Meern, 24-12-2020

Emmie de Beer-Suijndendorp
Den Helder, 17-01-2021

Jan Westering
Hilversum, 02-02-2021

Aad Bustraan
Capelle aan den IJssel,
22-02-2021

Tjabel Nieuwenhuizen
Moordrecht, 25-02-2021

BioBlitz De Brobbelbies 2021

Driekwart van het bestuur van de afdeling Nijmegen is natuurgids; dat gaan we inzetten om de biodiversiteit op ons terrein De Brobbelbies in kaart te brengen. Voor dit onderzoek maken we gebruik van een zogenaamde BioBlitz, op de website www.waarneming.nl. Iedereen kan waarnemingen op De Brobbelbies hier toevoegen aan onze BioBlitz (<https://waarneming.nl/bioblitz/bioblitz-ntkc-de-brobbelbies/>). De enige voorwaarde is dat je een (gratis) account aanmaakt. Voeg als het enigszins mogelijk is, een foto toe aan je. Alle waarnemingen vanaf 1 januari 2021 in het onderzoeksgebied, tellen

mee in de BioBlitz. Je kunt je foto ook opsturen naar nijmegen@gmail.com, dan verzorgen wij de waarneming. Op dat mailadres kun je je ook aanmelden voor de BioBlitz WhatsApp groep. We zullen ook nog een keer 'georganiseerd' gaan waarnemen, houd voor de datum en nieuws over de voortgang de website en onze Nieuwbrief in de gaten.

Hanneke Leenhouts, Willem Ederveen, Karin Koppen (natuurgidsen IVN)

Kampmeesters op Het Masterveld

Bij aankomst op Masterveld zijn Dennis en Lotte de enige bezoekers. Zij nemen de taak van het kampmeesterschap op zich en Dennis schrijft zijn naam op het bord. Het is geen zware taak, want ook de volgende twee dagen komen er geen andere kampeers bij. Vlak voor hun vertrek vindt Lotte in het toilethok een oud krijtbord. Tot hun verrassing is daarop te lezen: 'Kampmeester Ed Coehoorn. Inschrijven en/of afrekenen bij aanwezigheid.' Ed Coehoorn, de grootvader van Dennis, is in 2014 overleden. Navraag bij oma leert dat zij en Ed in het voorjaar van 2008 kampmeester waren op Masterveld. Het bord met de tekst is dus ruim 12,5 jaar oud! Deze twee krijtborden zijn een mooi voorbeeld van het doorgeven van het NTKC-lidmaatschap én alle bijbehorende taken, van generatie op generatie. Het oude bord is inmiddels bij de ouders van Dennis ondergebracht.

Nieuws van de terreinen

De Hertenweide, 40 jaar kamperen voor iedereen

In oktober 1979 verscheen er een bericht in Buitenspoor dat de leden van de afdeling Noord zich konden waarmaken. Op 28 september van dat jaar kocht de NTKC namelijk De Hertenweide, voorheen een paspoortterrein, een natuurkampeerterrein waarvoor je een kampeerpaspoort van de ANWB nodig had. De verkoper wilde dat de koper de heersende kampeertraditie zou voortzetten. En dat doen we inmiddels al meer dan 40 jaar!

In het begin moest er veel werk verzet worden want er konden alleen tentkampeers overnachten op het terrein. In 1981 is het caravangedeelte ingericht en sindsdien is het terrein voor alle kampeers toegankelijk.

Dit jaar is er dus sprake van een 40-jarig jubileum. Alle reden voor een feestje, dacht de afdeling Noord! Helaas laten de huidige omstandigheden dat feestje niet toe. Diverse geplande activiteiten zoals de Nieuwjaarswandeling, het Vogelweekend en het Shakespeareweekend gingen eerder al niet door. Als alternatieve activiteit hebben Anke en Laurens Beerendonk een viertal knooppunt-fietsroutes uitgezet, variërend van 15 tot 55 kilometer.

Het bestuur van de afdeling Noord nodigt jullie uit om dit jaar te komen kamperen op ons mooie terrein. Een prachtige gelegenheid om dan één of meer van die knooppuntroutes te fietsen en jullie ervaring achter te laten in het gastenboek.

De Hertenweide is een terrein waar je het hele jaar door goed kunt kamperen – dat laat bovenstaande foto uit 1985 wel zien.

André Boersma

Nieuws van de terreinen

Drinkwater op de terreinen

Drinkwaterbedrijven komen met steeds strengere kwaliteitseisen. In een toiletgebouw dat het hele jaar open is, moet het water tweemaal per jaar bemonsterd worden. De kosten daarvan staan niet in verhouding met het wintergebruik van sommige terreinen.

Ook blijkt dat onze winterkranen formeel niet voldoen aan de drinkwatereisen. Als drinkwaterbedrijven de winterkraan niet als drinkwatervoorziening accepteren zal, net als op de pomp van De Kooiberg, op de kraan een aanduiding 'geen drinkwater' geplaatst worden.

In een volgend Buitenspoor zullen we hier uitgebreider op ingaan.

Albert Fien

tent versleten?

model al 20 jaar niet meer gemaakt?

voor Tatteljee geen probleem

Rust, ruimte en reserveren ...

www.ntkcreserveren.nl

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Hertenweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:

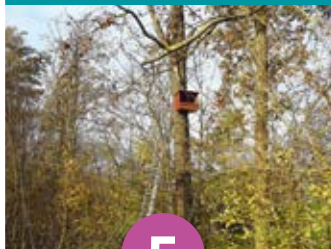
kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:

kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije leden (inloggen als lid)

Het Groene Hart, Hazerswoude

Op Hazerswoude zijn twee
nestkasten voor torenvalken
opgehangen

5

De Heerkuil, St. Geertruid

Zonnepanelen en warmte-
pomp leveren 'gratis' energie
voor de warme douches

7

De Hertenweide, Zorgvlied

Rode 'boomklevers' waken
over de nestkastjes in hun
boom

8

